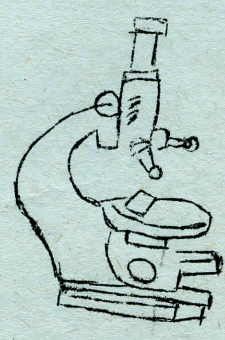
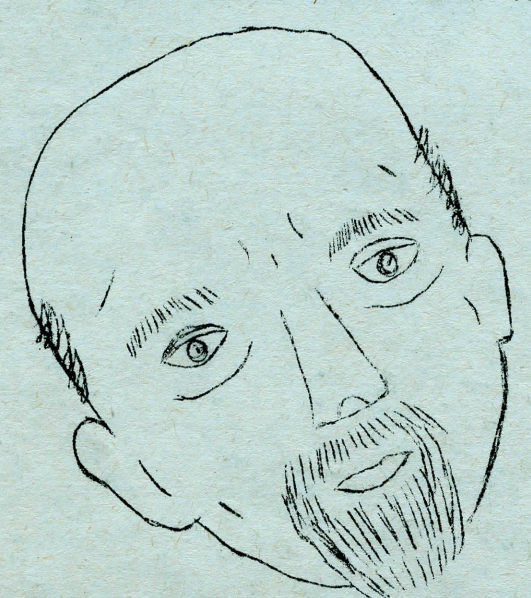

השבוע ביום כ"ב חשוון מלאו 19 שנה לפטירתו של
 חיים וייצמן, נשיאה הראשון של מדינת ישראל, שעל שמו
 בקרא ישובנו.
 זהו "היהודי החופשי בהחלט הראשון בעולם בן זמננו"
 שצורה שעל קברו ברחובות ירשמו רק המילים "חיים וייצמן".
 זהו האיש שאמר -

"מדע ומחקר הם יסודות היצירה האנושית כולה, אך לא
 במדע בלבד נושע.
 עלינו לבנות גשר חדש בין המדע והאדם."
 "יבוא יום ולא יהיו גבולות! יום שבו לא ישמע רעם
 התותחים ובבי אדם יהיו לאנשים. אז ארץ ישראל כולה
 תהיה שלנו."
 "ישנם ציונים טובים אשר נראה להם כי שנות החלוציות
 חלפו, ועברו ללא שוב - לא זכו הדבר. לו היה עלי להתחיל
 את חיי מחדש, לחנך שוב את בני, הייתי רוצה לשרת עם
 עובדי האדמה שלנו בבהלל או בדגניה."
 הוא היה מגזע העבקים, ואנחנו גאים לשאת את שמו.

דוד לוי סיים זה עתה את תפקידו בגמדה-כור וחזר הביתה.

בשדה בקר יש חלוף משמרות של בבות כפר הנשיא. תמר ו. כבר הצטרפה אל שרונה ואילנה ר. תשלים את הקבוצה. אביבה א. ועפרה חזרו הביתה. רחל ר. ואסתר ח. חזרו מגרופית. הם הבטיחו לספר מחזירותיהם מעל דפי העלון בעתיד הקרוב.

הטיול לחרמון רב-המשתתפים הצטיין במצב רוח טוב, אבל בראות לקוייה מאד בגלל מזג האויר. כפי שאמר אחד המטיילים, "זה בותן תאבון לחזר לשם ביום בהיר".

ברכותנו לאיזי ד. שסיים את את הקורס הדו-שבתי לכלכלה חקלאית ומנהל במכון ויצמן.

אלפי ב. יחזר, מסייר לתפוש שווקים בחו"ל.

גם אריה ב. יחזר כבראה שבוע מוקדם מן המתוכנן, לשמתתם הרבה של המשפחה.

צילה א. נכבסה לכיתת "חרמון" בתור מטפלת. כעת היא עובדת עם קרול ל. ועדנה, כשהאחרונה מקדישה חלק מזמנה להוראת האנגלית בכיתות "הירדן" ו"חרמון".

"הפועל כפר הנשיא" זכה לשבי השגים השבוע: א) נצחון ראשון בעונה זו לקבוצת הכדורגל (נגד דן 2:1) ב) גביע מיוחד ממרכז "הפועל" על השגים בשחייה בשנת 1971.

גנט ג. מרגיעה את החברים שנבהלו ממראה דוגמאות הצפוי החדש התלויות לראוה בחדר האכל, שאין בדעתה לצפות את קירות חדר אוכל בשכבת פודינג שוקולד דהוי, או בטון מלוכלך! גם בעיני עובדי חדר האוכל אין הדוגמאות מוצאות חן, והיא תזמין בוספות.

ספרו של יום ארוך.

"שוב הוא עוצר פה! הוא עוד לא למד איפה צריך לעצר??!"

"אי, יא חתיכת חמור. אתה חייב לדרך לי על הרגל?"

קריאות מעין אלה נשמעו בעוד הבהג מועיל בטובו לפתח את דלתות האוטובוס בפני המון התלמידים הגדוע, שזה יום שלם לא אכל כל ארוחה. כולם פורצים בריצה מרסוזית לעבר חדר-האכל. "הזהרו!" צועק מישהו. "על תעברו דרך הדשא. משה בן-חיים מחזיק ציבור מיים ביד! הוא ישפריץ עליכם אם תחצו את הדשא." בלית ברירה עוקבים כולם את הדשא.

כאן מתחילים הביחושים. "מה יש לאכל היום?" מזמן לא היה שניצל, נכון? "כולם עולים במדרגות (שתיים, שתיים כמוכן) מלאי תקוות בעיני התפריט. נכנסים לחדר האכל ובאכזה גלויה לוקחים את הצלחת, ועליה דג פילה בגודל של בערך 2 ס"מ על 1 ס"מ או במקרה הטוב, 3 ס"מ על 1 ס"מ, וכל אחד מתישב לאכל את ארוחתו הדלה, בתקווה שאולי מחר יבא השניצל המיוהל.

מיכל ס.

רמי הולדת

15/11 - מקס חייט
16/11 - קרול לופוב
17/11 - מר. סידני יודאיקין
18/11 - הרבי ג'קסון
רובן פרוסטר.

12/11 - אלישע וולפין
אורי אדלשטיין
13/11 - דגלס ארנולד
רפאל פרנק
שרון ג'קסון

ראיון עם קריס ג'קסון

קריס ג'קסון הוא אורח עובד אשר במצא אצלנו כבר 11 שבועות. בראיון זה הוא מספר על עצמו, על רשמיו מחיי קיבוץ ועל הרגשותיו בתור אורח עובד בכפר הנשיא.

אבי אנגלי בן 27. קבלתי תואר של מורה מוסמך לבמאות מקולג' למורים. ביסיתי בלא הצלחה להיכנס לתיאטרון המקצועי. בסיומי בשטח זה הוא אך ורק כשחקן בתיאטרון חובבים. לימדתי כשנתיים בבתי-הספר תיכוניים באיזור לונדון. במאות כיום היא ככל: מקצוע אחר בבתי-ספר אנגליים. בשבה השנייה שלימדתי הגיע מספר תלמידי עד 680.

בניגוד לרבים מבני הדור הצעיר, לא ערכתי עד כה בטיעות ממושכות בארצות העולם. מלבד בטיעתי לישראל, שהייתי זמן מה בצרפת אחרי סיום לימודי.

החלטתי לבוא לקיבוץ בישראל מתוך כמה סיבות. ראשית כל, התעייפתי מחיי רווק בודד בבריטניה של לונדון המטורפת. באתי הבה לחפש קצת שקט בפשי. הפסקתי ללמד מתוך הרגשת תסכול - מספר הרב כל-כך של תלמידי מבע ממני כל אפשרות להתייחס אליהם כיחידים. אבי מתעבין בקיבוץ כבר שנים רבות, מאז שהייתי סטודנט. עסקו אז בקיבוץ כמטגרת חיבוכית, והתרשמתי מאד.

כמוכן שהמציאות איננה תואמת את התיאוריה. בטיטה החיבוכית דומה יותר לשיטות רגילות מאשר ציפיתי, אך אבי מבין שבכוון הדבר יותר בקיבוץ זה מאשר בקיבוצים אחרים. ציפיתי לפחות חיים משפחתיים, לפחות הרגשה של בורגנות ולרמת חיים במוכה יותר. התפלאתי לראות שהמרכז התרבותי הוא למעשה חדר טלביזיה. חשבתי שהיי התרבות יהיו מאורגנים בצורה יותר אינטנסיבית.

היתרון הגדול ביותר שאבי מוצא בחיי קיבוץ הוא בטיב היחסים בבין-אנושיים. האדם מתקיים כאן בקטר מתמיד עם מספר מצומצם של אנשים. על-ידי כך הוא מתגלה בשלמותו. לפי דעתי זה האתגר של החיים בקיבוץ - לעמוד במצב של התגלות ולהיות מסוגל להתקיים בקרבה אינטנסיבית עם בני-אדם אחרים.

באופן כללי אפשר לאמר שטוב לי כאן. אבי הוותיק בין האורחים העובדים אשר במצאים כאן כרגע, ולכן הצלחתי ליצור קשר עם רבים מהחברים. הזמנות לארוחת-הארבע אינם חסרים לי. האווירה האנגלית גורמת להרגשת בית, אך חסרה לי אפשרות ללמוד עברית, שאולי היתה לי בקיבוץ אחר.

יש אמנם בעיות רבות בקרב האורחים העובדים. כמוכן שיש תלונות על מצבם החומרי, שכברא גרוע יותר מהמצב בקיבוצים אחרים. אפשר תמיד להתלונן על האוכל או על העבודה הקטה. דעתי היא שכל אלה בעיות מטניות בלבד, הנובעות מבעיה יסודית אחת: האורחים העובדים רואים את עצמם כבני מעמד נחות מכיון שאין להם הבנה כוללת על הקיבוץ ועל מקומם בו. בדמה לי שאם היתה להם אפשרות להבין בצורה מעמיקה את המתרחש מסביבם, היו מקבלים הרגשת השתייכות לכל העסק. העלאת הרמה חשובה בהחלט, אך ההסברה חשובה הרבה יותר.

לגבי העתיד, אבי מתכוון להישאר בכפר הנשיא עד סוף השנה. ברצוני לחפש קיבוץ צעיר וקטן, בו אוכל להקלט לחברה תוך זמן קצר. אבי מאד רוצה ללמוד עברית, מכיון שהיא שפה לגמרי שונה מרוב שפות העולם. אחזור לאנגליה באביב, ואבסה שבית למצוא מקום בתיאטרון המקצועי. אם לא אצליח גם הפעם, אולי אחסוך כסף כדי לבטוע להודו. הייתי רוצה להצטרף למתנדבים אשר עובדים שם בעזרת פליטים, וכו'.

(ראיינה ותרומה - דונה)

שיחה עם צעיר מחו"ל

- באתי כמתנדב בתוכנית "שרות לעם" ואחרי כשלושה חדשים באולפן עירוני באתי לקיבוץ.
- נו, איך זה? אתה מרוצה?
- מן הארץ כן, מן הקבוץ לא!
- האם אתה מדבר בריצינות? אנהבו עדיין משערים שהקבוצניק הוא מין "שמנת אנושית".
- איזו שמנת! לא בתקלתי בשום יחס או תופעה שמצדיקים את הכבוי. אדרבא, נתקלתי באדישות כלפי ושאלנות ביחס לדברים שמתרחשים בחוץ. העיקר אצל חברי המשק הוא כמה שעות ביום אני עובד.
- אבל בכל זאת יש הבדל בין יחסנו לעולם לבין יחסם של יהודי ארצות הברית או ארצות אירופה.
- איזה הבדל? האמריקאי הממוצע אוהב לשבת בפגי מקלט הטלביזיה שלו כשהוא שותה בירה והקבוצניק הולך לטלביזיה הצבורית ושותה קפה. אין הבדל בגישתם. היהודי הגליתי **לכושני** בארץ חיינו והקבוצניק הולך בעקבותיו.
- כל זה אמור ביחס לקבוצניק מכל הגילים?
- לא. יש כמה מן הוותיקים שאינם כך, אבל אלה שהם בני גילי, צרי אופק הם להפליא. הם שונאים יוצאי צפון אפריקה כמו שהאמריקאי שונא כושים; הם אינם מתיחסים בידידות לזרים ושיחתם מוגבלת לטרקטור או לרכילות.
- בקצור, אתה מאוכזב.....
- אולי אני כה חדש כאן שאני עדיין מתיחס בתמימות לאנשים ולטביבה. הארץ שלנו מאד יפה ואני אוהב אותה, אבל קשה להגיד שאני מתרשם מאנשי הקבוץ. הזה.....

הערה - שיחה זאת התנהלה עם בחור צעיר שנמצא במשק אחר. באיזו מידה בקורתו מתאימה לקבוץ זה כל קורא יכול לשפוט. ועוד הוא אומר "הארץ שלנו יפה" - עולה בפרוטנציה!

מחשבות על האסיפה הכללית

האסיפה האחרונה עמדה על רמה גבוהה. היא היתה מאוכלסת יותר מן הרגיל ורמת הורכוח עלתה על זאת המקובלת. מדוע, אם כן, מוסד זה מאבד לאט לאט את מקומו כמרכז פעולתינו החברתית-דמוקרטית? יש הגורסים שהיות ומעט מבין המשתתפים מגיעים לכלל הבעה במשך שעה וחצי - שעתיים של זבורים, והחלטות נופלות בסוף כשרק העקשנים, האנטרסטים או המסורסטים בשארו, מוטב היה לעבור לשיטת חוגי בית קטנים ששם האפשרויות להתבטא ביתנות לכל אחד. עם כל האהדה שאני רוחש לרעיונות חדשים, קשה לי להאמין שחוגים מצומצמים שאין הדברות ביניהם יחליפו מעמד רב משתתפים שיש לו דינאמיקה משלו. כשאסיפה "מתחממת" יש לה אריזה של ברק ורעם; רגעים דרמטיים המופגים ע"י ציורות צחוק פתאומיים. קריאות הביניים, למרות שלא תמיד מוצדקות ולעתים מוציאות את הדובר הלא מקצועי משורי משקלו, מעלות את המתח. סגנוני ההבעה הם שונים ומעבין להשוות את הפרוזה הצבאית של הזור הצעיר עם הרטוריקה של הוותיקים שיבקו את פניותם ל"סדר היום" מועידות ציבוריות וחוגי וכוח בחו"ל.

האסיפה היא מוסד שמביע רצון משותף והחלטה דמוקרטית. כדי לשמוע אחרים חייבים להצטייד בסבלנות ובסובלנות. זה פורום שבו מעלות או מגרעותיו של יושב הראש מטביעות את חותמן על הלך הדיון וסדרי ההצבעה. יש פעמים שטכנה מסוימת של הצבור מתלכדת כדי להשפיע בהצבעה; יש פעמים שמעוט המשתתפים מעמיד בסימן שאלה את עתידה של האסיפה. אבל מתקבל הרושם שנושא הראוי לדיון זוכה למספר גדול של משתתפים ואלה שבורחים מן המועדון בגמר תוכנית "אירובסייד" בטלביזיה מפסידים לעתים את החלק היחיד דרמטי של הערב. חבל רק שצעירינו רק מעט משמיעים את מועקת לבם ואז רק לקראת סוף

5

הדיון. אם נדע לצורך לכל סדר היום סעיף פיקנטי כגון "הצעה להביא קבוצת קניבאליים לעבוד במטע" או "בקשת בהגיי אג"ד לערך פסטיבל ב' חרקה" במגרש החביה", וההמונים ישובו לאסיפה.

בדרך למנסורה

ב"אגרת חדשות" (ניוסלטר) של תנועת הנונים שהתקבלה לא מזמן כתוב בין היתר: "..... הישראלים מכערים ומטחיתים את גוף הארץ....". מי שהולך בדרך למנסורה יכול להוודע עד כמה נכון הדבר. בשבי צדי הדרך יש ערימות פסולת: חלק בתרם באדיבות ע"י מפעל "הנונים", וחלק הם עצים שנעקרו מן הסביבה ליד הרכס. סביבת המזבלה נקיה יותר מן השביל הישן. האם אין אחראי להובלות אלו שמוכן להפסיק את החבלה?

פלאי הטבע כמקור לתעשית התיירות

אין סום סיבה מדוע קבוצה לא ייהפך במרוצת הזמן לאתר תיירות המתחרה עם הרי טוויץ, מפל באגרה והפגודות של בורמה. איפה, בכל העולם אפשר למצא מקום שהגאות והשפל לא תלויים בפאזות של הירח? דיירי השכון הצפוני עדים לכך שלפעמים עוד במשך הזמן שיוטבים בתוך חדר האכל לאכל ארוחת ערב עולים המים ומציפים את המדרכה לעומק של כמה סנטימטרים. לא פעם רואים חבר, שראשו בענבים, או שלא העריך נכון את עומק האגם הכולד, עובר בתוך השלולית עד שבעליו נעלמות ומתמלאות, וקלילות עסיסיות ביתיות באויר. ואם ישוב כעבור חצי שעה מצויד במגפיים ומצא רק בוך וקרקור הצפרדעים שהגיעו על ספוקם להעיד שלא חלם בהקיץ.

ואם אין די באטרקציה "הידרודינאמית" זו, בוכל בעוד כמה טבים להצביע על מדבץ הגואנו (זבל אורגני המצטבר הודות למאמץ משותף של ידידינו הצפורים). כל עובר ושם בקרבת עמודי התווך של המועדון בוודאי התפעל מכמות החפוש המסופק ע"י היונים המבהלים שיחות חברים, כבסים וסימפוזיונים - ("זהו האויר" או "בעיות האקולוגיה של הומו-קבוצניקוס"?). בעודם יוטבים על עדן החלון של המועדון. בקצת עודד - עוד כמה יונים שאני מוכן להעביר מן הגג של ביתי - בוכל להתחרות עם צ'ילי, שהתעשרה בזמנו הודות למלחמת צ'ילי שמקורה בגואנה. ואם במשך הזמן נמצא שהכביסה הראשית לחדר האכל וחלוצות חדר ויצמן, הספריה וחדר הישיבות סתומים, יהיה זה מחיר קטן לשלם. כל הכבוד לחברינו המבודים.

אריק.

::::::::::::

גרב השבוע

"לא דובים ולא יער."

הוראתו: אין כל אמת בדבר
לדוגמה: כל הסיפור בדרי מתחילתו ועד סופו: לא דובים ולא יער.

מקורו:

לפי פסוק בספר מלכים ב', עבר הצביא אלישע בעל הקרחת על-יד קבוצת ילדים, אשר צעקו אחריו "עלה קרח, עלה קרח". הצביא קילל אותם ועורבשם היה חמור ביותר: "ותצאנה שתיים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושבי ילדים (מלכים ב, כד). חכמינו, ז"ל, לא השלימו עם עובש חמור זה עבור חטא פלילי, ופסקו כך: "לא יער הוה ולא דובים הוה, אלא משל היה". (סוטה מ"ז).

::::::::::::

תרבות הדבור

ברצוננו לפתוח מדור חדש בעלון, שיופיע מדי פעם.

מטרת המדור היא להבהיר בקורות לשוניות מסוימות, שאולי אינן ידועות לרוב האוכלוסיה במשק. בקרה שזה יענין את קוראי העלון, ואולי גם יעזור במקצת להעלות את רמת העברית של חברינו וילדינו.

אנחנו בבהיר שגיאות בפרצות בדבור של הרבה ישראלים, הנובעות במקרים רבים מתרגום לעברית של לשונות, שאליהן היו העולים לארץ רגילים, בעיקר לשונות אירופיות; (רוסית, גרמנית ואנגלית) תושבים אלה, שהחילו את השפה וכך חדשו את מסורת הדיבור בעברית, עיצבו דפוסים לטובים טהם זרים לשפה העברית, השייכת למשפחת השפות השמיות. ידוע לכולם שההגוי הנחשב כישראלי-צברי הוא לא שמי, אלא בא מאידיש בעצם. יש הדורשים מה"אשכנזים" לבסות לדבר אפילו בהגוי הנכון (לפחות "ע" ו"ח"), כי הדבר אמנם ביתן. אנו בסתפק בשגיאות דקדוקיות בייחוד.

הרבה שגיאות בכנסות ללשון מן העתונות, כי מאמרים רבים מתורגמים הם ממקורות זרים. גם כך בכנסו דפוסים לטובים הזרים ללשון שלנו - במקרה זה בעיקר מהשפה האנגלית.

(שם המדור בא משם של קבוצה ארצית שהיתה קיימת למטרת שפור הלשון בארץ.)

(passive)

שגיאה: משפטים בסביל + הבטוי "על ידי".

דוגמה: הדלת נפתחה על ידי הילד. - כאן רצון הדובר להבליט את הדלת ולדבר מבקורת ראותה.

הסבר: משפט כזה זר הוא ללשונות שמיות. לשון שמי משתמש בצורת הסביל רק כשהמפעיל, או הפועל (הנושא) אינו ידוע, או שאינם רוצים להזכיר אותו.

למשל: הדלת נפתחה לפתע - משפט נכון. אם רוצים להזכיר שהילד פתח את הדלת אומרים זאת בדיוק כך - הילד פתח את הדלת. או: את הדלת פתח הילד.

המשפט המקורי, שהוא שגיאה, בא כתרגום מלועזית:

The door was opened by the boy.

המלה **על ידי** מתורגמת על ידי התבטוי "על ידי", וזו שגיאה. הבטוי "על ידי" בעברית משמעותה: באמצעות. (ראו את המשפט הקודם והשמוש הנכון בבטוי). אם נחזור עכשו למשפט המקורי, נראה שמובנו כמו שהוא עומד, משונה לחלוטין. המשפט "הדלת נפתחה על ידי הילד", משמעותו בעברית הוא: הדלת נפתחה באמצעות הילד; כלומר - מישהו השתמש בילד כדי לכתוח את הדלת; מישהו העומד מאחוריו, ואינם רוצים להזכיר אותו.

דוגמה נכונה לשמוש בבטוי "על ידי": "המכתב נשלח על ידי הדאר." כלומר - המכתב נשלח באמצעות הדאר (ולא על ידי רץ, או כדומה).

שרה.

דו"ח ישיבת מועצת חינוך

על סדר היום: אורך שבת הלימודים לכיתות י"א, י"ב.

בישיבה נידונה ההצעה לקיים שנה רגילה לפי קביעת משרד החינוך לכל הכיתות מכיתה ז' ועד י"ב. הצעה זו בוגדת את הצוהל של היום שלפיו לומדות כיתות י"א, י"ב מאמצע אוקטובר עד אמצע מאי בימים ארוכים, ועובדים ארבעה חודשים בקיץ. לפי ההצעה החששה יעבדו ילדי כיתות י"א, י"ב יום בשבוע וילמדו חמישה ימים ארוכים בשבוע.

מועצת החינוך תמכה בהצעה החדשה פה אחד על פי הבימוקים הבאים:

1. מבחינה פדגוגית קשה למספר רב של ילדים לחזור לספסל הלימודים אחרי הפסקה של חמישה חודשים.
 2. מבחינה חינוכית קשה לבית הספר לקיים לימודים סדירים בחודשי מאי, יולי וספטמבר כי מדרגשת העזירות של כיתות י"א, י"ב, דבר שנותן את אותותיו באיירה הכללית.
 3. מבחינה חברתית לא מוצדק לפרק את המסגרת החשובה ביותר של הילדים במשק תקופה כה ארוכה כאשר לעיתים קרובות אין בבית (דוקא בחודשים האלה) מסגרת מתאימה לארגון חיי החברה, וכתוצאה מקיץ עובר בסימן של הפקרות והתפרקות כללית.
 4. מבחינה משקית אין כיום ביצוע של עבודת הילדים לעבודות המובנות במטעים ועל כן לא יפסיד המשק כשהילדים יעבדו יום בשבוע כל השנה.
- ההכרעה הסופית תיפול בישיבת המליאה ביום ב' 15 בנובמבר. נציגינו הם המורים, מטפלות כיתות ז' - י"ב, מרכז החינוך ומרכז חברת הילדים.

הודעה לחיילים

הזכרה בוספת - ב 20 לנובמבר

מסיבת פרידה לצעירים המתגייסים עתה

וברכת ברוכים הבאים לאלה החוזרים למשק משרותם.

מוזמנים כל הצעירים המתגייסים, כל החיילים, וכל החברה הצעירה.

פביבה.

בוכחים: ריני, מינה, דוד, אריק, מיכאל, ינקל, גייסון, רות, גרשון.

1. ועדת מינויים: המזכירות דבה בהצעות להחליף את בקי ואיזק בועדה זו. הצעות המזכירות תפורסמה על לוח המודעות לאחר שהמזכיר ידבר עם החברים המוצעים.

2. ד"ר. דוד ריינד: (בהשתתפות זמי ובטי ד.)

ד"ר ריינד הוא רופא מאנגליה המעוניין לעלות ארצה ולהשתקע באיזורנו. הוא בקר אצלנו יחד עם בבי משפחתו (אשה + 4 ילדים) לפני כמה חודשים, ואחרי חזרתו לאנגליה הודיע שהוא רוצה לבא ולגור אצלנו.

מדובר על זה שהוא יגיע בקיץ 1972 ובשלב ראשון יגור אצלנו לשנה בתור בסיון. הנו יגיעו למשק כחוטבים ולא כמועמדים. ד"ר ריינד יעבוד באיזור ובמידת הצורך יחליף את הרופא המקומי.

המזכירות התייחסה בחיוב לרעיון זה תוך מדיניות לתת יד לקליטת בעלי מקצוע כאלה וגם כצעד ראשון להבטיח שבעתיד יהיה לנו רופא הגר במקום.

אמנם התחלנו בטיפול כדי להשיג ממון לבבית בית לרופא במשק - אין אנו מצפים שהוא יוקם עד קיץ 1972.

המזכירות החליטה להמליץ לפני האסיפה לקבל את ד"ר ריינד למשק - ובמידה והאסיפה תחליט בחיוב, תדון המזכירות בצעדים הנחוצים כדי להבטיח שיכון וכל הסידורים הטכניים.

3. שיכון לזוגות צעירים: (בהשתתפות יעל שפרובג)

דוד, בשם הזוגות הצעירים, העלה את ההצעה לבטל את ההחלטה הקיימת שזוגות צעירים מקבלים דירה משפחתית רק לאחר שבולד הילד הרפואי. ההצעה היא שנאפשר לזוגות צעירים בלי ילדים לקבל דירה משפחתית במידת האפשר. דוד טען שצעירים אלה יפסידו את ההזדמנות לגור יחד עם החברה שלהם - וזאת הסיבה להצעה ה"ל. דוד הציע שהדבר יובא לאסיפה כעניין עקרוני.

המזכירות סיכמה שהמזכיר יפגש עם הזוגות הצעירים כדי לברר את האפשרויות המעשיות של פתרון הבעיה הזו.

במידה והחברים יעמדו על דרישתם להעלות את הנושא העקרוני - יובא העניין ישר לאסיפה.

.....

החלטת האסיפה במוצאי שבת - 6/11/71

קבוצות לשבת תשל"ב - הוחלט לקבל קבוצת שבת הכשרה (25-30) בפברואר, ולפתוח את האולפן בקיץ.

לא נקבל "גשר" השנה.

לגבי קבלת אורחים עובדים, סוכם לא לקבל יותר אורחים עד שהאסיפה תאשר את התקן לטיפול באורחים עובדים.